

CSALÁD ÉS KISKÖZÖSSÉG

Először el kell valahogy helyezni a fogalmakat. A közösség, mint emberekből álló szociológiai alakulat magában foglalhatja a családot is, mint kisebb létszámú sajátos ismérvekkel bíró közösség. A család azonban a személyesség hangsúlyozottabb vérségi köteléke folytán az életünk belsőbb köre. Mindenképpen belsőbb, mint egy nagyobb közösség, mint amilyen a Bokor, az Egyház, a társadalom stb. Akkor is belsőbb, ha az Isten Országának hirdetése szempontjából, az életünk hivatása oldaláról nézem a kérdést. Emellett szögezzük le: a család és a kisközösség olyan emberi kapcsolatok rendszere, mely rendszerben a lényeges elemek tekintetében nagy mértékű átfedés van. Mindkettőben a személyiség alakulásának, fejlődésének kiemelt helyét látjuk. Mindkettő létkérdés a tekintetben, hogy egymásra figyelő, egymásra rászoruló és együttműködésre hajlandó emberek személyes döntéseire épül. Mindkét formációban a tagoknak fel kell zárkózniuk a közös normákhoz. Mindkettő teljes embert igényel az ember egyéni kiteljesedése érdekében. Mindkettő **eszköz** az Istennek tetszésre törekvő életünkben.

Koncentrikus körben gondolkodás helyükre segíti dolgainkat az idő, energia ráfordíthatóság tekintetében. Az életünk körei minél nagyobb átmérőjűek, annál kevesebb időt, energiát tudunk rájuk fordítani.

1. kör: **Isten és én.** Legbensőbb, a lelkiismeret fejlődő erőterének világa ez, mely feltöltődésének mértékében tud hatni a további körökben.
2. kör: **Isten, én és hitvestársam.** Az egy felé néző nő és férfi közössége ez, mely az Isten felé irányulva tekint egymás szemébe is.
3. kör: **Isten, hitvestársak és gyerekek.** Családdá akkortól leszünk, mikor gyermekünk születik és addig vagyunk az, ameddig az utolsó is ki nem repül.
4. kör: **a kisközösségek és a Bokor köre.** Az 1. 2. 3. körök tagjainak személyes, szabad választásából alakult és működő alakulat. Az egyéniségek sokfélesége, és az Istenre figyelés bokros sajátosságai által meghatározott személyek közösségi sejtrendszer.
- 6... stb. kör: az Egyház, a lakóhely, a társadalom...

Fejlődést erősítő tényezők a család és közösség tekintetében. Szülők együtt és/külön a kisközösségben feltöltődnek, gondolatokat ütköztetve csiszolódnak, megnyílás mértékében kontrollt kapnak életük alakulásában. A gyerek szülői támogatással, vagy anélkül, a maga elfogadó betagozódásával, növekedvén pedig saját választó döntésével kerül kisközösségbe. A családi egy irányba tekintés mellett szükségszerűen megjelenik a gyerekek személyes szárnypróbálgatása minden szinten. A mindent megkérdőjelezés az egyéniségek kialakulásának velejárója. A közösség nagy jelentősége éppen abban van, hogy kortárs csoportban kerülhetnek helyükre a dolgok úgy, hogy a gyermek saját döntésnek élheti meg az Istenre figyelő életformát. Ami otthon a „vízcsapból is folyik”, az kisközösség baráti erőterében saját döntések gyümölcsevő érik.

Fejlődést gyengítő tényezők jelentősen gyengülhetnek, ha a család és a közösség harmonikus együttműködésre képes. A családot üzemeltető szülők és a kisközösségek vezetői rugalmasan, de együtt kell működjenek. A szülők közösségi hitelességének jó mutatója, hogy milyen mértékben és milyen gyakorisággal bízzák másokra gyerekeiket. Hitelességet rontó jelenség, ha a család otthoni közérzetét rombolja a szülők aránytévészett közösségi munkája. Nem a testvérek nyakára és nem a nagyszülők szabad kapacitására szülünk. A közösség pedig nem a rendezendő házastársi és családi problémák előli menekülés fóruma.

Családjainkra épülnek közösségeink. A hegyre épült várossal akkor leszünk vonzó jelek, amikor a még ott nem lévők azt látják, hogy nekünk felettébb jó ott élnünk.